

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יא: וש"נ],
(ב) שבועות יט: ג [שם
ע"ש], (ד) [לעיל יג:],
(ה) ס"א ליתא,

רעז"י

ואלו מותרין פרק שני נדרים

גב' מ' מנשיין. דהבא לא קמתי דלהוי מוטר אלא (א) הקרבן שאוכל וילא קרבן שאוכל ואהכי רבי מאיר היא ולא רבי יהודה: אימא סיפא לקרבן לא אוכל לך מוטר והא סתן. באידך פירקין^י לקרבן לא אוכל לך וכו': הא דאמר לקרבן. אסור ומנשיין דקמתי מוטר דאמר לא

לְקַרְבֵּן דַּמְשַׁמֶּע לֹא לִהְיוֹ קֶרֶבֶן מֵה שֶׁלֹּא
אוֹכֵל לֶךְ דָּאס אוֹכֵל לִיהוּ קֶרֶבֶן
הַדֵּהִינּוּ מַכְלֵל לֹאז הֵן וְלִית לִיה לְרִבִּי
מִמַּאִיר מַכְלֵל לֹאז הֵן: **בְּרַבְנִי** שְׂבֹעָה
לֹא אוֹכֵל לֶךְ וְכו' הֵא שְׂבֹעָה שְׂאוּכֵל
אֲסוּר. דַּמְפֶּרֶס בְּגִמְרָא דִּהְיֵי שְׂאוּכֵל
לֹא אוֹכֵל מַשְׁמַע כְּלוּמַר שְׂבֹעָה תֵּהֵא
מִהֵא עַלֵּי אֵל אוֹכֵל. וְהֵא שְׂבֹעָה
לִיכֵא לִמַּיִר דִּהְיֵי שְׂבֹעָה קֶאֱמֵר
דַּשְׂבֹּעָה לִית בֵּה מַמַּשׁ כְּמוֹ בְּקֶרֶבֶן
אֲלֵא שְׂבֹעָה מַמַּשׁ קֶאֱמֵר: **לֹא שְׂבֹעָה**
לֹא אוֹכֵל לֶךְ אֲסוּר. אֲפִי לְרִבִּי מַאִיר
דִּהְיֵי גִמְרִינָן בְּמַסַּכְתָּ שְׂבֹעוֹת (דף לו').
דַּשְׂבֹּעָה אִית לִיה לְרִ"מ מַכְלֵל לֹאז
אֲבֵתָה שׁוּמַע הֵן: **גְּבִי' שְׂאוּכֵל שְׂפִי**
נִשְׁלָטוֹת מַשְׁמַע הֵן מִסְרִבִּין. מַפְלִירִים
(י) שִׂיבְל וְאִמֵּר אִיבְלֵנָא אִיבְלֵנָא וּמִתּוֹךְ
כֶּךְ אִמֵּר שְׂבֹעָה שְׂאוּכֵל מַשְׁמַע
דִּאִיבְלֵנָא קֶאֱמֵר: (י) (בְּשֵׁלָא הִיוּ מִסְרִבִּין
בְּזוֹ אֵלֶּא מַעֲזָמוּ אִמֵּר שְׂבֹעָה שְׂאוּכֵל):
רִבִּי אֲשִׁי אִמֵּר. הֵא דְקֶמְנִי הֵא שְׂבֹעָה
שְׂאוּכֵל שְׂפִי אוֹכֵל אֲסוּר וְלִהְיֵי אֲסוּר
דִּלְגָּא אִיבְלֵנָא הֵא: **פְּטִיעָה.** דּוּדֵאִי אִי
קֶאֱמֵר שְׂפִי אוֹכֵל וְדֵאִי לֹא אִיבְלֵנָא
הֵא: **דְּרִבְנֵימָא.** מִהֵּב דְּרִבְנֵימָא. הֵאִי דִּהְאִמֵּר

מוסף רש"י

שְׁבוּעוֹת שְׁתֵּים שָׁהָן
אַרְבַּע שְׁאוּכַל וְשֵׁלָא
אוּכַל. הֵן שְׁמִים
הַמְּפֹרָשׁוֹת דְּכַמִּיז (וְיִקְרָא
(ה) לְהַרְע אֹז הַיְטִיב,
לְשִׁמְעָה לְהִנָּה, וְלֹא אֹכֵל
לְהַרְע, אֹכֵל לְהַיְטִיב,
שְׁאֻכְלֵי וְשֵׁלָא אֻכְלֵי.
הֵן שְׁמִים הַנְּטוּפֹת מִמֶּדְרַשׁ
חֲכָמִים כְּדִילְיָף לֵה רַ"ע
(שְׁבוּעוֹת יט:). מְסֻרִּין.
מְפֻרְזִין (ש: כ.).

פירוש הרא"ש

דלהכי קאמער צומאיה נח חכילנא נח
אחילנא שבועה שאוכל בודאי ואם
אמער שבועה שלא אוכל הדין משמע
נמי דאחילנא דמשמע לא אחילנא
שבועה אי לא אחילנא והיינו חדא

לישגא: ווא איזא נמי לערנלי. צניחותא
דאמר שבעה שלא אוכל דלא דאכלנא
צניחותא קאמר אס כן לא להוי אסור
שבעות דשאוכל דאכלנא משמע ולא
לאו משמע אלא אי אמר דאכלנא: ב

משמע לישנא אחרינא והאי
מע דהאי דאמר לא אריילנא
אי נמי כי אמר במתניתין
אחר ושללא אוכל משמע
ר' זה חומר בשבועות מזכר

[illegible]

גמ' מני מתניתין ר' מאיר היא דאי רבי יהודה לא שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן אימא סיפא לקרבן לא אוכל לך מותר^(א) והתנן לקרבן לא אוכל לך רבי מאיר אוסר וא"ר אבא נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך^(ב) לא קשיא הא דאמר לקרבן הא אמר לא לקרבן דלא הוי קרבן קאמר: **מתני'** בשבועה לא אוכל לך הא שבועה שאוכל לך לא שבועה לא אוכל לך אסור: **גמ'** מכלל דהא שבועה שאוכל לך דלא אכילנא משמע ורמיניהו^(א) בשבועות שתיים שהן ארבע שאוכל ושלא אוכל שאכלתי ושלא אכלתי מדקאמר^(ב) שלא אוכל שאכלתי ושלא אכלתי מכלל דשאוכל לך דאכילנא משמע^(א) אמר אביו דשאוכל שתי לשונות משמע הוי מסרבין בו לאכול ואמר אכילנא אכילנא ותו שבועה שאוכל דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דלא אכילנא קאמר רב אשי אמר שאוכל דשבועה שאי אוכל קאמר א"כ פשיטא מאי למימרא מהו דתימא מיקם לישנא היא דאיתקיל ליה קמ"ל אביו לא אמר טעם^(א) כרב אשי דלא קתני שאי אוכל ורב אשי נאדי מן טעם דאביו קסבר שלא אוכל גמי משמע שתי לשונות הוי מסרבין בו לאכול ואמר לא אכילנא לא אכילנא ואמר גמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל הדין אכילנא משמע דאמר ואיכא לתרופה גמי לישנא שבועה שלא אוכל שבועה דלא אכילנא קאמר אלא תנא פסקה שאוכל דאכילנא משמע ושלא אוכל לא אוכל משמע: **מתני'** זה חומר בשבועות מבגדרים וחומר בגדרים מבשבועות^(א) כיצד אמר קונם סוכה שאני עושה לולב שאני נוטל תפילין שאני מניח בגדרים אסור בשבועות מותר שאין נשבעין לעבור על המצות:

שנאית משמע לקרבן יהא אצ

אי אמריין דבחי קרבן משמבע שרי דקרבן לאו צר אשטבועי הוה ואי אמריין דקרבן יהא מה שלא אוכל משך קאמור נמי שרי דלא שוי איסור קרבן אלא מה שלא יאכל הא קרבן אשכול לך נמי שרי דחי קרבן קאמור דעביד איניש משמבע ביה ולא מויד קאמור. ונראה צעיי דהא קרבן גרסיין ונדכחטיין

ודכוותה בשבועה הא שבוה דתנא
דמותר בקרבן קמני דשבועה אסור
וליכא למימר דהקרבן גרסי' דהתנא
בפרקין דלעיל [ג.] דהקרבן אסור לרבי
מאיר והיכי תנן הכא דשרי דהא
מתני' דנמי כר"מ אוקיימנא לה בגמרא
אלא ודאי כדאמרן. קרבן לא אוכל
לך נמי שרי דכיון דבלמ"ד פתוחה
קאמר לא קרבן משמע וליכא למימר
דמכלל לאו משמע הא מה שיאכל יהא
קרבן דהא מתני' כר"מ אוקיימנא לה
ור"מ הא לית ליה מכלל לאו אתה
שומע הן: **ב'תנא'** שבועה לא אוכל
לך הא שבועה שאוכל לך לשבועה לא
אוכל לך אסור. משום דשבועה לא
אוכל לך משמע בשבועה לא אוכל
לך. והא שבועה שאוכל לך הכי משמע
דליכא לפרושי לישנא דחי שבועה
קאמר כדאמרין חי קרבן דלא משמע
אינשי הכי. ולשבועה לא אוכל נמי
אפילו בלמ"ד פתוחה אסור דלע"ג
בלמ"ד פתוחה לא משמע ומתני' רבי
מאיר היא דלית ליה מכלל לאו אתה
שומע הוה אפילו הכי בשבועה אסור
אסור.

תוספות

[illegible]

ועל זה אומר זה חומר בשבועות מזמרים דשבועות כה"ג איכא חסורא דאורייתא:

[illegible]